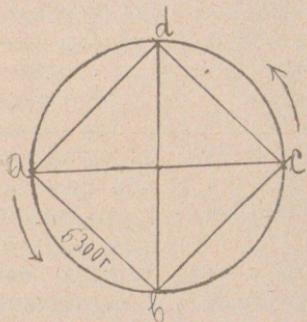

Когато изучаваме астрологията, ще видите, че се намирате на известен градусъ отъ една или друга четвъртина на кръга, а тази джга отъ 90° е равна на четвъртина отъ тъй наречената платоническа или полярна година, сир. на единъ промежутакъ отъ 6300 години.

Двама души може да ги дъли една джга отъ 90° , или все едно единъ периодъ отъ 6300 години. Да кажемъ, че единиятъ *a* е въ началото на кръга, а другиятъ *b* на 90° отъ него, който периодъ е равносиленъ на 6300 години. Душата *a* е съ 6300 години по стара отъ душата *b*; следователно, тя има повече знания и опитност отъ *a*. Душата *c*, която е на същия диаметъръ съ *a*, но на противоположенъ полюсъ, е още по стара и по напреднала. Докато *a* има да извърви низходящата половина на кръга, *c* се движжи по възходящата му половина. Тъ ще извървятъ равенъ пътъ, но знанията, които ще придобиятъ, не ще бъдатъ еднакви. Едната частъ на кръга означава слизане, а другата възлизане; въ възлизането се придобива едно знание, а въ слизането друго. Следователно, когато отъ висотата на ума ние слѣземъ къмъ сърцето, умътъ придобива едни знания, а когато сърцето се движжи отдолу къмъ ума, придобива други знания и чувствувания. И тогава формулата е следната: умътъ, като слиза надолу, придобива умочувствувания, а сърцето, като върви нагорѣ, придобива сърцемисления. Ще кажете: „Каква е разликата?“ Разликата е тази, че когато прѣодолява сърцето, има по голѣма топлина, а когато прѣодолява умътъ, има по-голѣма свѣтлина. Когато зреѣ плодътъ, житото, непрѣмѣнно трѣбва да има топлина, която помага на узрѣването. Когато трѣбва да стане растенето въ насъ, не прѣмѣнно трѣбва да прѣодолява умътъ. Онзи, който иска да расте правилно, умътъ му трѣбва да има надмощие. Растенето и знанието сѫ отъ ума¹ а развитието — отъ сърцето. Това сѫ два велики процеса на нашето развитие и, следователно, тѣхното свидѣтелство е необходимо и вѣрно. Господъ казва: „Да работите съобразно съ

шата *a*; слѣдователно, тя има повече знания и опитност отъ *a*. Душата *c*, която е на същия диаметъръ съ *a*, но на противоположенъ полюсъ, е още по стара и по напреднала. Докато *a* има да извърви низходящата половина на кръга, *c* се движжи по възходящата му половина. Тъ ще извървятъ равенъ пътъ, но знанията, които ще придобиятъ, не ще бъдатъ еднакви. Едната частъ на кръга означава слизане, а другата възлизане; въ възлизането се придобива едно знание, а въ слизането друго. Следователно, когато отъ висотата на ума ние слѣземъ къмъ сърцето, умътъ придобива едни знания, а когато сърцето се движжи отдолу къмъ ума, придобива други знания и чувствувания. И тогава формулата е следната: умътъ, като слиза надолу, придобива умочувствувания, а сърцето, като върви нагорѣ, придобива сърцемисления. Ще кажете: „Каква е разликата?“ Разликата е тази, че когато прѣодолява сърцето, има по голѣма топлина, а когато прѣодолява умътъ, има по-голѣма свѣтлина. Когато зреѣ плодътъ, житото, непрѣмѣнно трѣбва да има топлина, която помага на узрѣването. Когато трѣбва да стане растенето въ насъ, не прѣмѣнно трѣбва да прѣодолява умътъ. Онзи, който иска да расте правилно, умътъ му трѣбва да има надмощие. Растенето и знанието сѫ отъ ума¹ а развитието — отъ сърцето. Това сѫ два велики процеса на нашето развитие и, следователно, тѣхното свидѣтелство е необходимо и вѣрно. Господъ казва: „Да работите съобразно съ